

Αριθμός	259/2018			
ΤΟ	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	ΤΟΥ	ΑΡΕΙΟΥ	ΠΑΓΟΥ
Δ'	Πολιτικό			Τμήμα
<p>Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ελένη Διονυσοπούλου, Σοφία Ντάντου, Γεώργιο Χοϊμέ και Ναυσικά Φράγκου, Αρεοπαγίτες.</p> <p>Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 17 Μαρτίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ: Του αναιρεσειόντος: Β. Γ. του Α., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Στέργιο Κουκούδη με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ. Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ν. Γ. του Δ., κατοίκου ..., που δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο και 2) ΝΠΙΔ με την επωνυμία "ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικού διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "...", της οποίας η άδεια λειτουργίας ανακλήθηκε, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Κούρτη.</p> <p>Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 10-6-2009 αγωγή του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 23992/2011 μη οριστική και 19511/2013 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 387/2015 του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 29-6-2016 αίτησή του. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Ναυσικά Φράγκου, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, παραστάθηκαν μόνο ο αναιρεσειών και το 2ο των αναιρεσιβλήτων όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος του παραστάτος αναιρεσιβλήτου ζήτησε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.</p> <p>ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ</p> <p>Κατά το άρθρο 576 παρ. 2 ΚΠολΔ αν ο αντιδίκος εκείνου που επέσπευσε τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτή με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και σε καταφατική περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί. Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. .../21-10-2016 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης Χ. Ρ., που προσκομίζει και επικαλείται ο αναιρεσειών, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως αναρέσεως με την κάτω από αυτήν πράξη κατάθεσης και ορισμού δικασίμου και κλήση για συζήτηση κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, νόμιμα και εμπρόθεσμα επιδόθηκε στον πρώτο αναιρεσιβλήτο με την επιμέλεια του έχοντος προς τούτο πληρεξουσιότητα δικηγόρου του αναιρεσειόντος. Ο πρώτος αναιρεσιβλήτος όμως, δεν εμφανίσθηκε κατά την εκφώνηση της προκειμένης υπόθεσης από τη σειρά του οικείου</p>				

πινακίου στην ως άνω δικάσιμο. Επομένως πρέπει, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 576 παρ. 2 ΚΠολΔ, να προχωρήσει η συζήτηση παρά την απουσία αυτού. Κατά το άρθρο 929 ΑΚ, σε περίπτωση βλάβης του σώματος ή της υγείας προσώπου, η αποζημίωση περιλαμβάνει... και οτιδήποτε ο παθών θα στερείται στο μέλλον. Κατά δε το άρθρο 298 ΑΚ η αποζημίωση περιλαμβάνει... και το διαφυγόν κέρδος. Τέτοιο κέρδος λογίζεται εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει, ότι αν βλαβεί το σώμα ή η υγεία προσώπου από αδικοπραξία, η αποζημίωση περιλαμβάνει και οτιδήποτε ο παθών θα στερείται στο μέλλον, όπως όταν από αδικοπραξία, τραυματισθεί ο εργαζόμενος και καταστεί ανίκανος προς εργασία. Στην περίπτωση αυτή για να δικαιωθεί τραυματισθείς την πιο πάνω αποζημίωση, δηλαδή τα διαφυγόντα εισοδήματα, πρέπει να επικαλεσθεί στην αγωγή του και να αποδείξει, ότι δεν μπόρεσε στο κρίσιμο χρονικό διάστημα να ασκήσει την επαγγελματική δραστηριότητα που προηγουμένως ασκούσε και ότι με πιθανότητα και τη συνήθη πορεία των πραγμάτων θα ασκούσε, αν δεν τραυματιζόταν, και έτσι ζημιώθηκε ορισμένο ποσό που κέρδιζε προηγουμένως από την ίδια εργασία. Δεν απαιτείται όμως να αναφέρεται στην αγωγή και να αποδεικνύεται το πρόσωπο του εργοδότη, στον οποίο θα εργαζόταν στο μέλλον και αν αυτός έχει τη δυνατότητα να απασχολήσει τον τραυματισθέντα (ΑΠ 743/ 2003). Εξάλλου κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 19 του ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από τη διάταξη αυτή, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο παρών λόγος αναίρεσης ιδρύεται όταν στην ελάχισσωνα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας) ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή της (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία). Για να είναι ορισμένος ο λόγος αυτός πρέπει να διαλαμβάνονται στο αναιρετήριο: α) οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης ή μνεία ότι αυτή δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, β) ο ισχυρισμός (αγωγικός, ένσταση) και τα περιστατικά που προτάθηκαν για τη θεμελίωσή του, ως προς τον οποίο η έλλειψη, η ανεπάρκεια, ή η αντίφαση και η σύνδεσή του με το διατακτικό και γ) εξειδίκευση του σφάλματος του δικαστηρίου, δηλαδή, αν πρόκειται για παντελή έλλειψη αιτιολογίας, μνεία μόνο τούτου, αν πρόκειται για ανεπαρκή αιτιολογία, ποία επιπλέον περιστατικά έπρεπε να αναφέρονται ή ως προς τι υπάρχει έλλειψη νομικού χαρακτηρισμού και, αν πρόκειται για αντιφατικές αιτιολογίες, ποιές είναι αυτές, σε τι συνίσταται η αντίφαση και από πού προκύπτει. Δεν έχει, όμως, εφαρμογή η παραπάνω διάταξη, όταν οι ελλείψεις ανάγονται στην εκτίμηση των αποδείξεων και, ιδίως, στην ανάλυση, στάθμιση και αιτιολόγηση του πορίσματος που εξάγεται απ' αυτή, γιατί στην κρίση του αυτή το δικαστήριο προβαίνει ανέλεγκτα κατά το άρθρο 561 παρ. 1 του ΚΠολΔ, εκτός αν δεν είναι σαφές και πλήρες το πόρισμα και για το λόγο αυτόν γίνεται αδύνατος ο αναιρετικός έλεγχος. Δηλαδή, μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε είναι ανάγκη να εκτίθεται στην απόφαση πλήρως και σαφώς και όχι γιατί αποδείχθηκε ή γιατί δεν αποδείχθηκε. Τα επιχειρήματα του δικαστηρίου που σχετίζονται με την εκτίμηση των αποδείξεων δεν συνιστούν παραδοχές, με βάση τις οποίες διαμορφώνεται το αποδεικτικό πόρισμα και,

συνεπώς, δεν αποτελούν "αιτιολογία" της απόφασης, ώστε, στο πλαίσιο της υπόψη διάταξης του άρθρου 559 αριθμ. 19 του ΚΠολΔ, αυτή να επιδέχεται μομφή για αντιφατικότητα ή ανεπάρκεια, ενώ δεν δημιουργείται ο ίδιος λόγος αναίρεσης, ούτε εξαιτίας του ότι το δικαστήριο δεν αναλύει ιδιαιτέρως και διεξοδικά τα επιχειρήματα των διαδίκων, που δεν συνιστούν αυτοτελείς ισχυρισμούς, οπότε ο σχετικός λόγος αναίρεσης είναι απαράδεκτος. Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 561 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας των πραγματικών περιστατικών, εφόσον δεν παραβιάστηκαν με αυτά κανόνες ουσιαστικού δικαίου, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί, ή εφόσον η εκτίμησή τους δεν ιδρύει λόγους αναίρεσης από τους αριθμούς 19 και 20 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ, είναι από τον Άρειο Πάγο ανέλεγκτη και, επομένως, ο αντίστοιχος λόγος αναίρεσης, από το περιεχόμενο του οποίου προκύπτει ότι δεν συντρέχει καμία από τις προαναφερόμενες εξαιρετικές περιπτώσεις, είναι απαράδεκτος, καθόσον πλήττεται πλέον η ουσία της υπόθεσης που δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο. Στην κρινόμενη περίπτωση, το Μονομελές Εφετείο Θεσσαλονίκης, με την προσβαλλομένη 387/2015 απόφασή του δέχθηκε ανέλεγκτα τα εξής κατά το ενδιαφέρον μέρος της για την εξέταση της βασιμότητας του δεύτερου αναιρετικού λόγου: "Βάσει της υπ' αριθμ. 31809/2006 τελεσιδίκου πλέον αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (βλ. το υπ' αριθμ. πρωτ. .../27.1.2006 πιστοποιητικό του γραμματέως του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης) κρίθηκε επί λέξει ότι: "...Στις 15.6.2004 και περί ώρα 15.15, ο ενάγων (εννοεί τον Β. Γ.) εκινείτο με το δίκυκλο ποδήλατό του στην επαρχιακή οδό Νέων Μουδανιών - Νέας Καλλικράτειας (παραλιακή) του Νομού Χαλκιδικής, με κατεύθυνση από τα Νέα Μουδανιά προς τη Νέα Καλλικράτεια. Στην αντίθετη κατεύθυνση, δηλαδή προς τα Νέα Μουδανιά, εκινείτο την ίδια ώρα ο πρώτος εναγόμενος (εννοεί τον Ν. Γ.) οδηγώντας το υπ' αριθμ. ... ΙΧΕ αυτοκίνητό του, που ήταν ασφαλισμένο για ζημιές προς τρίτους στην δεύτερη εναγομένη ασφαλιστική εταιρία (εννοεί την "...", της οποίας όμως ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας και υπεισήλθε κατά νόμον στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία "ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΕΞ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ"). Στο 5,5 χιλιόμετρο, στο οποίο η άνω οδός είναι οριζόντια ευθεία, διπλής κατεύθυνσης, με πλάτος 3,5 μέτρα ανά κατεύθυνση και διπλή διαχωριστική γραμμή, το οδηγούμενο από τον πρώτο εναγόμενο αυτοκίνητο παρεξέκλινε από την πορεία του και εισήλθε στο αντίθετο ρεύμα πορείας, όπου εκινείτο κανονικά με το ποδήλατό του ο ενάγων με αποτέλεσμα την παράσυρση του ποδηλάτου και τον τραυματισμό του ενάγοντος. Το ατύχημα και οι συνέπειές του, με βάση τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα, οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου οδηγού, χωρίς οποιαδήποτε συνυπαιτιότητα να βαρύνει τον ενάγοντα. Η αμέλεια του εναγομένου οδηγού συνίσταται στο ότι οδηγούσε το αυτοκίνητό του χωρίς να έχει διαρκώς τεταμένη την προσοχή του στην οδήγηση, με αποτέλεσμα να χάσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου του, να παρεκκλίνει από το ρεύμα πορείας του και να εισέλθει στο αντίθετο ρεύμα, στο οποίο εκινείτο κανονικά το ποδήλατο που οδηγούσε ο ενάγων, ο οποίος δεν μπόρεσε να αντιδράσει με οποιονδήποτε τρόπον στην αιφνιδιαστική ενέργεια του εναγομένου οδηγού... Περαιτέρω, αποδείχθηκε από το επίδικο ατύχημα ο ενάγων τραυματίστηκε και μεταφέρθηκε αμέσως στο Γενικό Νοσοκομείο ..., όπου διαπιστώθηκε ότι υπέστη κάταγμα πλευρών αριστερά, κάταγμα πνευμονοθώρακα αριστερά, κάταγμα αριστερού βραχιονίου, κάταγμα κνημιαίου σπονδύλου δεξιά, παράλυση κερκιδικού νεύρου και τραυματικές ουλές. Μετά τις διαπιστώσεις αυτές

τοποθετήθηκε κολάρο στον αυχένα του, συσκευή παροχέτευσης των υγρών από τον πνευμονοθώρακα και καθετήρας ούρων. Μετά από τρεις ημέρες τοποθετήθηκε μηροκνημοποδικός γύψινος επίδεσμος στο δεξιό του γόνατο, ο οποίος αφαιρέθηκε μετά από εξήντα ημέρες και παρέμεινε σε πλήρη ακινησία. Ακολούθως, μετά την πάροδο δέκα πέντε ημερών νοσηλείας, υποβλήθηκε σε πολύωρη χειρουργική επέμβαση με γενική νάρκωση για την εσωτερική οστεοσύνθεση του βραχιονίου και τοποθετήθηκαν εσωτερικά βίδες και πλάκα και από τις 2.9.2004 έως τις 2.10.2004 τέθηκε στο αριστερό του βραχίονα λειτουργικός νάρθηκας. Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασής του, παρέμεινε στο νοσοκομείο για είκοσι τρεις ημέρες και στη συνέχεια υποβλήθηκε σε φυσικοθεραπείες για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα στο δεξιό γόνατο και στο βραχιόνιο, στο οποίο παρουσίασε: α) περιορισμό των ενεργητικών κινήσεων της γληνοβραχιονίου άρθρωσης (ώμου) αριστερά {αμιγής πρόσθια κάμψη}, β) περιορισμός ενεργητικής έκτασης αγκώνος αριστερά κατά 30% και μικρότερος περιορισμός κάμψης κατά 15%, γ) αδυναμία έκτασης πηγεοκαρπικής αριστερά (πλήρης), δ) ατροφία ράχης πηγεοκαρπικής αντίστοιχα με το βέναρ, ατροφία άνω άκρου αριστερά, ε) μειωμένη μυϊκή ισχύς σε όλες τις μυϊκές ομάδες του άνω άκρου αριστερά, στ) αδυναμία σύλληψης αριστερά...". Εξάλλου, με την υπ' αριθμ. 19061/2009 τελεσίδικη επίσης απόφαση του ως άνω πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, κρίθηκε ότι ο ενάγων κατά το χρονικό σημείο που επισυνέβη το παραπάνω περιγραφόμενο ατύχημα εργαζόταν ως κηπουρός με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στο "... " που βρίσκεται στην ... των Εξ αιτίας όμως του τραυματισμού του και της εντεύθεν ανικανότητός του προς εργασίαν κατά το χρονικό διάστημα από 1-6-2006 μέχρι 31-7-2007, αυτός απώλεσε το συνολικό χρηματικό ποσό των 10.003,21 €, το οποίο με την αμέσως προηγούμενος αναφερθείσα απόφαση επιδικάσθηκε σ' αυτόν, θεωρώντας ότι εάν δεν είχε τραυματισθεί θα εργαζόταν κατά το παραπάνω χρονικό διάστημα και μετά βεβαιότητα προσδοκούσε να κερδίσει κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων εάν δεν είχε τραυματισθεί το προαναφερθέν χρηματικό ποσό που επιδικάσθηκε τελικώς σ' αυτόν. Με την κρινομένη αγωγή του ο ενάγων ισχυρίσθηκε όπως ήδη αναφέρθηκε, ότι εξαιτίας του ως άνω τραυματισμού του και της προκληθείσης σ' αυτόν ανικανότητας προς εργασίαν, απώλεσε αλλά και πρόκειται να απολέσει τα αναφερόμενα αναλυτικώς στην αγωγή του επί μέρους χρηματικά ποσά που μετά βεβαιότητας προσδοκούσε να κερδίσει από την προαναφερθείσα εργασία του κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων εάν δεν είχε τραυματισθεί και ζήτησε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να του καταβάλουν εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών για τον προαναφερθέντα λόγον το συνολικό χρηματικό ποσό των 24,686,53 € που αντιστοιχεί στις αποδοχές του κατά το χρονικό διάστημα από 1-8-2007 μέχρι 31-12-2009 και επικουρικώς, το χρηματικό ποσό των 14.080,25 €, ενώ ζήτησε ακόμη να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να του καταβάλουν εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών τα λεπτομερώς αναφερόμενα στην αγωγή του επί μέρους χρηματικά ποσά συνολικού ύψους 227.820,12 € που αντιστοιχούν στις αποδοχές του κατά το χρονικό διάστημα από 1-6-2009 μέχρι 3-7-2022. Για την απόδειξη του ως άνω ισχυρισμού του ότι δηλαδή αυτός θα εξακολουθούσε να εργάζεται ως κηπουρός με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στο προαναφερθέν "...", εκτός από τα έγγραφα που προσκόμισε και αφορούν την κατάσταση της υγείας του, πρότεινε να εξετασθεί ως μάρτυς ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου η θυγατέρα του Ε. Γ. η οποία στις 23-2-2010 κατέθεσε ενόρκως επί λέξει τα εξής: "Είμαι κόρη του ενάγοντος. Από το 1998 μέχρι το 2004 που έγινε το ατύχημα εργαζόταν (εννοεί τον ενάγοντα πατέρα της) στο ... ως κηπουρός. Κούρευε το γκαζόν, κλάδευε τα δέντρα, τα

λουλούδια, φρόντιζε τον κήπο και φύλαγε τα σπίτια. Έπαιρνε 550,00 € τον μήνα το 2004 και του κολλούσαν και ένσημα. Έπαιρνε το νόμιμο μισθό και την αύξηση κάθε χρόνο. Έπαθε παράλυση κερκιδικού νεύρου στο χέρι, κουτσαίνει από το πόδι, έσπασε τέσσερα πλευρά και η κατάσταση της υγείας του δεν είναι καλή. Παίρνει σύνταξη αναπηρίας 400,00 € και τον Μάιο του 2010 θα ξαναπεράσει και πάλι για τρίτη φορά από την αρμόδια Επιτροπή για να κριθεί η αναπηρία του. Περνάει κάθε δύο χρόνια (εννοεί από την ως άνω Επιτροπή). Όταν έγινε το ατύχημα ήταν 47 ετών, σήμερα είναι 52-53 ετών. Δεν μπορεί να κάνει κάποια άλλη δουλειά, είναι εργάτης, ήρθε το 1994 από την Γεωργία. Δεν μπορεί στο χωριό που μένουμε στα ... να βρει κάποια άλλη δουλειά. Όλο τον χρόνο δούλευε σαν κηπουρός στο παραθεριστικό συγκρότημα. Κούρευε το γκαζόν, κλάδευε τα δέντρα, τα λουλούδια, μάζευε τα φύλλα. Τον πλήρωνε η Διαχειριστική Επιτροπή του συγκροτήματος. Δεν δούλευε εποχιακά, όλο τον χρόνο δούλευε. Πήγαινε στην δουλειά ένα οχτάωρο καθημερινά από τις 07.00 μέχρι τις 3.00 (εννοεί μέχρι 15.00) και το χειμώνα. Είχε δουλειές να κάνει, πρόσεχε και τα σπίτια τους. Η δουλειά του απαιτεί σωματική κόπωση, είναι δύσκολη δουλειά. Μέχρι να βγει στην σύνταξη, στα 65 ή 67 του, πιστεύω ότι θα μπορούσε να κάνει αυτή την δουλειά". Εκτός όμως από την παραπάνω ένορκη κατάθεση της κόρης του, η οποία άλλωστε δεν διαβεβαίωσε ρητώς και κατηγορηματικώς ότι ο πατέρας της θα εξακολουθούσε να εργάζεται ως κηπουρός στο παραπάνω οικοδομικό συγκρότημα ως κηπουρός και μάλιστα με σύμβαση εξηρημένης εργασίας, εν όψει μάλιστα και της οικονομικής κρίσης που εν τω μεταξύ ανέκυψε, από κανένα απολύτως στοιχείο δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική βασιμότητα του παραπάνω ισχυρισμού του γεννηθέντος στις 3-7-1957 ενάγοντος, ότι δηλαδή αυτός θα εξακολουθούσε να εργάζεται ως κηπουρός στο παραπάνω συγκρότημα μέχρι 30-6-2022, καθ' όσον κανένα μέλος της διαχειριστικής επιτροπής του εν λόγω συγκροτήματος δεν προσήλθε να επιβεβαιώσει τον παραπάνω ισχυρισμό του ενάγοντος και ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η κρινομένη αγωγή του ως αβάσιμη από ουσιαστικής απόψεως. Το πρωτοβάθμιο λοιπόν Δικαστήριο, το οποίο με την ως άνω εκκαλουμένη απόφασή του δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως βάσιμη και από ουσιαστικής απόψεως και υποχρέωσε τους εναγομένους να καταβάλουν στον ενάγοντα για την προαναφερθείσα αιτία, δηλαδή για τα κέρδη που απώλεσε κατά το χρονικό διάστημα από 1-8-2007 έως 31-5-2009 το συνολικό ποσόν των 14.080,25 € και αναγνωρίστηκε ακόμη ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να καταβάλουν στον ενάγοντα το συνολικό χρηματικό ποσόν των 11.285,94 €, ως αποζημίωση για τα διαφυγόντα από την εργασία του εισοδήματα κατά το χρονικό διάστημα από 1-6-2009 μέχρι 30-4-2012, όπως αναφέρεται στο σκεπτικό της εκκαλουμένης απόφασεως, εσφαλμένως εφήρμωσε τον νόμο και κακώς εκτίμησε τα αποδεικτικά στοιχεία και συνεπώς, πρέπει να γίνουν δεκτοί οι σχετικοί λόγοι αμφοτέρων των κρινομένων εφέσεων ως βάσιμοι και από ουσιαστικής απόψεως, να γίνουν δεκτές οι κρινόμενες εφέσεις ως βάσιμες και από ουσιαστικής απόψεως, να εξαφανισθεί η προαναφερθείσα εκκαλούμενη υπ' αριθμ. 19511/2013 οριστική απόφαση, να κρατηθεί η ως άνω υπόθεση, να δικασθεί η από 10-6-2009 (αριθμός καταθέσεως: .../10-6-2009) αγωγή και να απορριφθώ αυτή (η αγωγή) ως αβάσιμη από ουσιαστικής απόψεως". Έτσι που έκρινε το Εφετείο μετά από άσκηση χωριστών εφέσεων από τους εναγόμενους και ήδη αναιρεσίβλητους και απέρριψε ως ουσία αβάσιμη την ως άνω αγωγή ως προς την αποζημίωση για αποθετική ζημία για το χρονικό διάστημα από 1-8-2007 έως 31-5-2009 συνολικού ποσού 14.080,25 ευρώ, από 1-6-2009 έως 30-4-2012 συνολικού ποσού 11.285,94 ευρώ και από 1-5-2012 έως 30-6-2022, κονδύλια τα οποία η εκκαλουμένη απόφαση είχε

κάνει δεκτά ως κατ' ουσίαν βάσιμα (1ο και 2ο), ενώ το κονδύλιο για την αποθετική ζημία λόγω απώλειας των διαφυγόντων κερδών για το χρονικό διάστημα από 1-5-2012 έως 31-6-2022 είχε απορρίψει ως προώρως ασκηθέν, διέλαβε ανεπαρκείς αιτιολογίες που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο του Αρείου Πάγου για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων των άρθρων 298 και 929 ΑΚ. Και τούτο διότι δεν αιτιολογείται επαρκώς 1) γιατί κατά το διάστημα από 1.8.2007 έως 30.4.2012 δεν ζημιώθηκε ο ενάγων, αν εργαζόταν κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ως κηπουρός σε οποιοδήποτε εργοδότη, όπως εργαζόταν και προ του τραυματισμού του ως κηπουρός σε ξενοδοχειακή επιχείρηση, αφού κατά τις ανωτέρω παραδοχές ο ενάγων λόγω του πιο πάνω τραυματισμού του κατά το επίδικο χρονικό διάστημα είναι ως άνω, ανίκανος για την εργασία που ασκούσε προ του τραυματισμού του, και 2) με ποιό τρόπο και ποιό βαθμό "η οικονομική κρίση που ανέκυψε" θα ήταν δυνατόν να επηρεάσει και επηρέασε την δυνατότητα του ενάγοντος για την παροχή της εργασίας του ως κηπουρού με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας. Όπως δε προαναφέρθηκε στη μείζονα σκέψη δεν απαιτείται να αποδεικνύεται και η επιχείρηση στην οποία θα εργαζόταν ο τραυματισθείς, ούτε αν η επιχείρηση είχε την πρόθεση και τη δυνατότητα να απασχολήσει τον τραυματισθέντα. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμος εν μέρει και πρέπει να γίνει δεκτός, οπότε παρέλκει η έρευνα της βασιμότητας του πρώτου λόγου αναιρέσεως, διότι η αναιρετική εμβέλεια του δευτέρου λόγου καλύπτει το σύνολο της ένδικης αξιόσεως, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς τους διαδίκους της παρούσας δίκης, και ως προς το κεφάλαιο της αποζημιώσεως για διαφυγόντα κέρδη μόνο κατά το χρονικό διάστημα από 1.8.2007 έως 31.5.2009 και από 1.6.2009 έως 30.4.2012. Να σημειωθεί ότι καθόσον αφορά το κονδύλιο για το διάστημα από 1.5.2012 έως 30.6.2022 το οποίο το πρωτόδικο δικαστήριο είχε απορρίψει ως προώρως ασκηθέν και το Εφετείο ως ουσία αβάσιμο, δεν μπορεί να προσβληθεί με τον ως άνω αναιρετικό λόγο, καθόσον ο αναιρεσειών και ενάγων τότε, αποδέχθηκε την πρωτοβάθμια απόφαση, αφού δεν άσκησε έφεση, παρά μόνο οι αντιδικοί του. Περαιτέρω, πρέπει να παραπεμφθεί κατά τούτο η υπόθεση, που χρειάζεται διευκρίνιση, για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Δικαστήριο διότι είναι δυνατή η συγκρότηση του από άλλο δικαστή εκτός από εκείνον που δίκασε προηγουμένως (άρθρο 580 παρ. 3 ΚΠολΔ), και να καταδικαστούν οι αναιρεσίβλητοι στη δικαστική δαπάνη του αναιρεσειόντος, που κατέθεσε και προτάσεις (άρθρ. 176 και 183 ΚΠολΔ). Τέλος πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον αναιρεσειόντα (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ), όπως ισχύει και εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του ν. 4335/2015 που ισχύει κατ' άρθρ. 1, άρθρο ένατο παρ. 2 και 4 αυτού για τα κατατιθέμενα από την 1η-1-2016 ένδικα μέσα).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
Αναιρεί ως προς τους διαδίκους της προκείμενης δίκης και μόνο ως προς το αναφερόμενο στο σκεπτικό κεφάλαιο, την 387/2015 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Παραπέμπει την υπόθεση κατά τούτο για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Δικαστήριο, συντιθέμενο από άλλον δικαστή, εκτός από εκείνον που δίκασε προηγουμένως. Καταδικάζει τους αναιρεσιβλήτους στη δικαστική δαπάνη του αναιρεσειόντος, την οποία ορίζει σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Και Διατάσσει να επιστραφεί στον αναιρεσειόντα το παράβολο που κατέθεσε με αριθμούς διπλοτύπων ..., ..., ..., ..., ..., (Δημοσίου) και ..., ...

...(ΤΑΧΔΙΚ).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 2

Φεβρουαρίου

2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ